

Jiří Paroubek: Je generál mluvčím State departmentu USA?

infokuryr.cz/n/2023/02/02/jiri-paroubek-je-general-mluvcim-state-departmentu-usa

kuryr

2. února 2023

Na to, že generál Pavel šlape v mezinárodních vztazích jak slon v porcelánu, přímo se zelenou zarputilostí, jsem už upozornil ve svém včerejším komentáři. Okomentoval jsem tak jeho výkon, kdy se několik desítek hodin po zvolení do funkce prezidenta neváhal spojit s prezidentkou Tchajwanu. A ještě přitom radit Číně, jak by měla organizovat politiku jediné Číny a dvou systémů. To, že to Čína považuje za zasahování do svých vnitřních záležitostí je pochopitelné. Ale to generála nezastaví.

V předvolební kampani hovořil o politice jediné Číny. Měl by se tohoto vyjádření, podle kterého byl také posuzován částí voličů, držet.

Možná, že část jeho amerických přátel si přeje vyhrotit vztahy s Čínou. Osobně bych to nepovažoval vůbec za moudré v situaci, kdy NATO není schopno zlomit odpor poměrně omezeného vojenského

kontingentu (250 tisíc vojáků) Rusů na Ukrajině. A čínská vojenská moc je mnohem větší nežli vojenská moc Ruska. Sní snad pan generál a jeho američtí přátelé o světové jaderné válce? V každém případě je třeba být na pozoru.

Dnes ve svých výronech do zahraniční politiky nově zvolený prezident pokračoval. Prý by se měla Ukrajina stát členskou zemí NATO. Souhlasím s ním v jednom bodě. Že Ukrajina má bojeschopnější armádu nežli jsou ty současné profesionální armády zemí NATO, včetně armády americké. Ostatně viděli jsme před časem trapný ústup vojsk NATO z Afghánistánu, který připomínal spíše úprk. Milionová ukrajinská armáda skutečně zadržuje v současnosti čtvrtmilionový intervenční kontingent Rusů. Činí tak s velkým vypětím a s obrovskou finanční, materiální, logistickou a zpravodajskou podporou zemí NATO.

Pan generál došel k názoru, že se tedy Ukrajina má stát členskou zemí NATO. Ale ve vysoké politice platí, že po písmenu A vždy následuje také písmeno B. A pak ještě písmena C a D.

Konflikt na Ukrajině v podstatě vznikl z toho, že Rusové nechtějí připustit členství sousední země v NATO. A budou bojovat do té doby, dokud se této bezpečnostní hrozby nezbaví. Pokud si někdo myslí, že Ukrajina s podporou NATO je schopna porazit Rusko tak, aby bezpodmínečně kapitulovalo a přijalo v rámci kapitulčních podmínek také podmínku, že se Ukrajina stane členským státem NATO, pak mu gratuluji k takovému způsobu uvažování. A to vše de facto plyne z neodpovědných vyjádření nově zvoleného prezidenta.

To, že si prezident Ukrajiny Zelenský namrskává gatě před summitem s evropskými lídry a říká, že Ukrajina bude do dvou let členskou zemí EU, chápu. Potřebuje podpořit morálku svého strádajícího národa, který je možná v kritické situaci celé války. Na východní Ukrajině Rusové pomalu, ale jistě postupují a obávám se, že i když se během pár měsíců objeví na frontě zhruba čtyři sta modernějších typů západních tanků (Leopard, Abrams, Challenger),

na situaci to příliš nezmění. Rusové srovnatelných tanků mají několik tisíc a z výrobních linek každý měsíc sjíždí desítky nejmodernějších ruských tanků T-90.

A podívejme se ještě na jednu stránku konfliktu, která je velmi důležitá. Podle zprávy ČTK, kterou těžko považovat za dezinformační, ruský vicepremiér Novak uvedl, že příjmy ruského rozpočtu z ropy a plynu se v loňském roce zvýšily o 28%, respektive o 2,5 bilionů rublů., což je téměř 800 mld. korun. A těžba ropy podle Novaka se v Rusku loni zvýšila o 2% na 535 milionů tun, zatímco její export se zvýšil o 7%.

Zřejmě ještě úspěšnější bylo Rusko ve vývozu desítek milionů tun pšenice a jiných komodit. Jinak řečeno, dopad sankcí uvalených Západem na Rusko, dopadá na tuto zemi a její obyvatelstvo v míře spíše malé a naopak se, bohužel, promítá negativně na životní úrovni zejména středo- a východoevropských národů, respektive států, které patří do EU. A na jednom z prvních míst se to týká životní úrovně Čechů. Jejich průměrná reálná mzda se za léta 2022 a 2023 snížila proti výchozí základně roku 2021 zhruba o pětinu. To jsou konsekvence, které má konflikt na východě Ukrajiny na životní úroveň českých lidí.

Generál Pavel by se spíše než na českého prezidenta (podle svých vyjádření, která nejsou právě mírotvorná), hodil na mluvčího State departmentu (ministerstvo zahraničí) či ministerstva obrany USA.

Měl by si uvědomit pozici republiky, dopady války na Ukrajině na životní úroveň českého národa a na rizika plynoucí z eskalace konfliktu.

Prezident Zeman či bývalý prezident Klaus se musí trpně usmívat, když se dívají na brundibárské vstupy nově zvoleného prezidenta do mezinárodních vztahů.

Jiří Paroubek

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: